

Rudar

VISOKI GOSTJE V VELENJU

V petek, 9. februarja 1962 so Velenje obiskali predsednik zvezne ljudske skupščine Petar Stambolić predsednik izvršnega sveta

FLRJ Edvard Kardelj, član izvršnega sveta FLRJ Milentije Popović in podpredsednik zvezne ljudske skupščine tov. Franc Leskošek-

Luka. Spremljal jih je predsednik ljudske skupščine LRS Miha Marinko, ki pa se je kmalu po prihodu vrnil v Ljubljano. Visoki gostje so bili v dvorani delavskega sveta na direkciji seznanjeni z izgradnjo Rudnika lignita Velenje. Po daljši razpravi so si ogledali novi jašek in to zunanje objekte in delno tudi jamo. O vseh objektih so izrazili priznanje in pohvalo. Iz novega jaška so se vrnili v center novega Velenja, kjer so si ogledali novo zgrajene lokale; frizerski salon, delavski

klub, nadalje so obiskali tudi kulturni dom, kjer so jim predstavniki velenjske »Svobode« razkazali dvorano in ostale prostore. Pozanimali so se za kulturno življenje v Velenju. Nato so se spet vrnili na direkcijo, kjer so imeli daljšo razpravo o gradnji Energo-kemičnega kombinata.

Predstavniki Energo-kombinata so gostom obrazložili stanje projektov in ekonomiko izgradnje. Predvsem jih je zanimala sama izgradnja veleplinarne. S posebnim odobravanjem so spremljali razlago o ekonomiki, saj bo leta dosežena že s samim vplinjavanjem.

Gostje so prenočili v hotelu »Paka« in naslednji dan nadaljevali pot proti Mariboru in Kidričevem.

XXV. redno zasedanje centralnega delavskega sveta

Lanskoletne gospodarske in idejno-politične spremembe v našem gospodarskem sistemu, ki jih je sprejela v obliki več zakonov in drugih predpisov Zvezna ljudska skupščina, so dobile vsaj viden odraz v **Pravilniku o delitvi čistega dohodka in v Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov**, ki ga je sprejel letos naš Centralni delavski svet. Prvega je sprejel in potrdil dne 9. januarja, drugega pa v sredo, dne 7. februarja 1962.

Oba pravilnika sta temelj in kažipot, kako bo odslej naš kolektiv usmerjal in odločal družbeno in gospodarsko politiko rudnika. Oba pravilnika sta sad številnih

sestankov in sej naših samoupravnih organov, političnih organizacij, zlasti pa skupščin našega kolektiva. Tako smo nad štiri mesece oblikovali načela in vlogo slehernega izmed nas v novih pogojih upravljanja in gospodarjenja, ki jih določajo lanskoletni predpisi za nadaljnji razvoj našega gospodarskega sistema. Zato je prav gotovo na mestu ugotovitev, ki so jo izvedli člani Centralnega delavskega sveta, ko so obravnavali oba pravilnika, namreč ugotovitev, da je v obeh pravilnikih res uresničeno to-le načelo: **neposredni proizvajalec in njegovo delo sta tista činitelja,**

ki samostojno in kolektivno določata in usmerjata — osvobodjena podedovanih spon meznega odnosa — vlogo in usodo našega kolektiva v ekonomiki naše socialistične družbe.

Oba pravilnika veljata od 1. januarja 1962 dalje. Hkrati je Centralni delavski svet postavil novo organizacijsko shemo rudnika. Delovna mesta v njej so ustaljena. Sleherni ve, kam spada, kakšne so njegove delovne dolžnosti in kakšna je njegova vloga in naloga, ki jih naj uresniči naš kolektiv v okviru vsakoletnega družbenega plana rudnika.

Tovariši!

Res, veliko in pomembno delo je za nami. Zelim in pričakujem, da bo sleherni izmed nas vložil vso svojo voljo, vse svoje sile in sposobnosti, da bomo vselej dosledno izvajali določila obeh pravilnikov in naše sklepe, ki smo jih sprejeli v tej zvezi. Samo tako smemo pričakovati, da bo naš kolektiv in praksi potrdil, da so

lanskoletne gospodarske in idejno-politične spremembe v našem gospodarskem sistemu res nov korak v razvoju naše družbe, našega delavskega samoupravljanja.

Centralni delavski svet je obravnaval tudi novi akordni pravilnik in ga sprejel in potrdil za poskusno dobo 3 mesecev, računano od 1. 2. 1962 dalje. Akordni pravilnik v prečiščenem besedilu bo »Rudar« objavil v prihodnji številki. Načelno je bil obravnavan predlog, da uvedemo 45-urni delovni teden in sprejet sklep, naj zadevna komisija predlog obdelava z vidikov, ki so jih navedli člani Centralnega delavskega sveta v razpravi. Komisija bo predlog predložila v ponovno obravnavo do 1. 3. 1962. Regresiranje malic je sedaj urejeno. Centralni delavski svet je sklenil, naj bo vrednost malice 100 din, regresni znesek pa 50 din. Besedilo posameznih sklepov bomo objavili v prihodnji številki »Rudarja«, k vsakemu pa še kratko obrazložitev.

CIKLUS DELA NA ŠIROKIH ČELIH

Ta misel se je porojila v našem kolektivu že leta 1959. Vendar se takrat ni pristopilo k temu delu odnosno študiju. Zadovaljili smo se s pripombami, da je možno ciklično delo na širokih čelih le v rudnikih, ki imajo čela samo s podkoprnimi deli. Trdili smo, da naših stropov na čelih ni mogoče ob določenem roku izropati odnosno zapreti. Skratka stropov ni mogoče obvladati.

Leta 1961 pa je ta zamisel postala aktualna. Pristopilo se je k cikličnemu delu na širokih čelih tako na Vzhodnem obratu kakor tudi v II. polovici leta na Zahodnem obratu.

Že v mesecu septembru je čelo C v Zahodnem obratu doseglo zelo dober rezultat, saj je doseglo 70 % ciklusnega dela v tem mesecu.

Mesec oktober pa nam je popolnoma potrdil, da je ciklično delo na širokih čelih mogoče in edino, ki nam bo dalo zadostno cenejšo in enakomerno proizvodnjo, saj je čelo v 26 delovnih dneh izvršilo 26 prestavil in s tem doseglo 100 % ciklus.

Za pravilno izvajanje in doseganje ciklusa pa je potrebno:

a) pravilna dolžina čela z ozirom na prilike in pogoje dela, v katerih se nahaja;

b) pravilno obložitev čela po kvalifikaciji in številu moštva;

c) pravilna višina stropov (brez nog v starem delu);

d) zavestna disciplina vseh zaposlenih.

V vzhodnem obratu se je ciklično delo razširilo na vsa čela

in rezultati so iz meseca v mesec vidnejši, posebno na čelih, ki imajo vse pogoje navedene pod (a, b, c, d).

Imamo pa tudi čela, ki teh pogojev nimajo, zato se tudi ciklično delo tu ne odvija, kot je zaželeno. Tem čelom pa je treba te pogoje ustvariti in pripraviti s pravilno razdelitvijo dolžine čel po širini etaže.

S tem ne mislim, da ni mogoče doseči ciklično delo na širokem čelu s 60 metri dolžine. Sem pa prepričan, da s 60 m dolgimi čeli v talnini, kakor tudi s 90 m dolžine čeli v krovlini ne bomo dosegli ciklusa, če ga pa bomo, ga bomo s slabšimi učinki in drago tono.

Je še več faktorjev, ki nam lahko pripomorejo oziroma zmanjšajo napore za doseg ciklusa. To je pravilna razporeditev mehanizacije, zadostno in zadovoljivo zračenje posameznih čel ter solidna in varna podgradnja čela.

Upamo, da bo nov način podgrajevanja na čelih, ki ga trenutno uvaja študijski oddelek na 91. etaži, znatno pripomogel k cikličnemu delu.

Zato je treba vse probleme v zvezi s ciklusom študijsko proučiti ter omogočiti vsem čelom v jami izvajanje dnevnega ciklusa.

Ta nam bo dal visoke učinke, nizke proizvodne stroške ter visoki bruto produkt, ki pa nam bo osnova za skrajšanje delovnega časa v najtežji industrijski panogi — to je v rudarstvu.

M. H.

Naše delo

Zakaj gradimo v lastni režiji

Z letom 1962 bo rudnik izvajal pretežno vsa gradbena dela na novih investicijah in vzdrževalnih delih v lastni režiji. Vsem je poznano, da se bo obseg novih investicijskih del zaradi finančnih sredstev precej zmanjšal in je zaradi tega tembolj važno, da se ta sredstva čimbolj ekonomično izkoristijo. Rudnik je že doslej posvečal prav temu vprašanju ekonomičnosti veliko pažnje in je prav zaradi tega ustanovil lastno režijo. V čem se odraža ekonomičnost gradenj v lastni režiji? Najvažnejše vodilo, da se gradi v lastni režiji, je bilo vsakoletno dinamično vprašanje finančnih sredstev, katera so se sproti reševala, največkrat pa so bili krediti odobreni šele v drugi polovici leta. Zaradi tega bi imeli neverjetne težave, če bi sklepali gradbene pogodbe z drugimi podjetji in bi jih zaradi pomanjkanja sredstev za nekatere objekte morali prestavljati na druge objekte in za te sklepali nove pogodbe. Vsako podjetje bi

take situacije izkoriščalo in nam zaradi prekinitev del zaračunavalo posebne stroške izven pogodbe. To bi bilo praktično skoraj nezvedljivo, saj smo imeli izkušnje, da podjetja niso pristala na naše pogoje, to je na rok pričetka in dovršitve del. Tak primer smo imeli z gradnjo hotela in bloka ob Šaleški cesti, ko smo objekte hoteli oddati drugim podjetjem, pa niso pristali na naše pogoje. Vsakdo, ki gradi, je zainteresiran, da je objekt čimprej gotov in uporaben, da se prične investicija vračati. Prav to je bilo doseženo z gradnjami v lastni režiji, da smo vse objekte pravočasno po planu dovršili in s tem tudi zmanjšali stroške, ki nujno nastanejo pri daljši gradnji.

Drugi važen moment, ki izstopa, če gradimo v lastni režiji, je vprašanje čistega dohodka, ki ostane v podjetju in komuni. Povprečno lahko računamo v (Nadaljevanje na 3. strani)

POMEN DOBREGA JAMSKEGA ZRAČENJA

Varnost dela v rudnikih mnogo zavisi od dobrega in pravilnega zračenja. Zato pa je glavni predpogoj dobra organizacija strokovne službe vodenja zračnega režima v jami.

Za vsakega rudarja je dobra ventilacija osnovni pogoj za delo, kajti dobro zračenje delovišča ugodno vpliva na potek dela, zaposleni se preveč ne utrujajo in znojijo ter po odstreljevanju premoga se razstrelilni plini hitro razredčijo.

Dobro zračenje čuva zdravje in zagotavlja varnost, kar ima za posledico uspešno, hitro in varno delo v jami. V zadušljivem, vlažnem in zelo toplem jamskem zraku je delo oteženo, znojenje zaposlenih se poveča in ker se znoj težko suši na telesu, zaradi prevelike vlažnosti zraka, se rudarji zelo hitro utrudijo ter se s tem njihova delovna sposobnost zmanjšuje.

Z zadostnim in urejenim zračenjem se zmanjšuje večja koncentracija škodljivih plinov v rudniku in s tem zmanjšuje nevarnost eksplozije plinov.

Pri delavcih, kateri dalje časa delajo na slabo zračenem delovišču in v zadušljivem zraku, na preveč toplem in vlažnem zraku, se pojavljajo razna obolenja ter bolezni. Dobro zračenje odstranjuje mnoge druge nezdge v rudnikih in indirektno zmanjšuje prekinitev dela ter tako doprinese k povečanju storitev. Dobra in pravilna ventilacija zmanjšuje slučaje ogrevanja premoga in jamskih požarov, pa celo pojavljanje istih izključuje. V nekaterih premogovnikih so že celi revirji morali biti zaradi jamskega požara opuščeni, medtem ko se je drugje premog še nadalje pridobival pod zelo težkimi in nevarnimi pogoji ter so se povišali tudi proizvodni stroški.

Moremo, reči, da je dobra in pravilna ventilacija v rudniku pogoj za povišanje delovne storilnosti zaposlenih, očuva se tudi zdravje rudarjev, poveča gospodarnost dela in zmanjšuje nevarnost eksplozije metana.

Da bi se lahko izvajali vsi ukrepi za pravilno zračenje in da bi se tako zagotovila varnost zaposlenih in samega jamskega obrata, je potrebno, da vsak rudar in ostali tehnični delavci k temu s svojo dobro voljo in delovno disciplino pripomorejo. Zračni tok mora imeti na svoji poti čimmanjši upor. Zato moramo skrbeti, da imajo proge dovolj velik profil in da so čiste, da niso zatrpane z vsemogočim materialom, da so križišča na širokih čelih dovolj visoko zatesarjena in niso zatrpane s premogom, lesom ali jeklenim podporjem.

Tudi kratki stiki nepovoljno delujejo na zračenje in moramo zato skrbeti, da imamo dovoljno število zračnih vrat, ki so zrakotesno vgrajena.

Zarišče ogrevanja premoga moramo takoj uničiti, ker isto povečuje temperaturo jamskega zraka. Našteto je nekaj primerov, kako

lahko z dobro voljo in disciplino izboljšamo zračenje, ne da bi pri tem imeli večje stroške. To so tudi stalne preventivne mere, ki so osnovni pogoj za dobro ventilacijo in se morajo s strani zaposlenih brezpogojno izvrševati, tehnični delavci pa voditi tozadeven nadzor.

Če v neki jami še ni bilo večjih nevarnih pojavov izbruha škodljivih plinov, eksplozije metana in nastanek večjega jamskega požara, ne sme biti v nobenem primeru povod, da se ustvari mnenje, da jih v bodočnosti ne bo. Ne more se postaviti nobenega pravila, ker požar v jami je čestokrat; kjer pa je pojav požara, tu obstajajo predvsem v premogovnikih vse nevarnosti.

Lahko se dela tudi v najbolj nevarnih jamah, če so podzete vse varnostne mere po predpisih. Napisani predpisi pa nič ne pomenijo, če se s strani zaposlenih ne izvršujejo. Rudar mora v jami budno paziti na vse pojave okrog sebe in mora strogo voditi računa, ne samo o svoji lastni varnosti, ampak tudi o varnosti drugih.

Samo s kolektivnim delom in strogo delovno disciplino celokupnega osebja se olajša delo v rudniku in zagotovi tako našim življenjem največjo varnost.

Iz vsega tega se vidi, kako velikega značaja je dobra in pravilna ventilacija rudnika ter je potrebno temu vprašanju vedno brez izgovora posvečati zasluženo pozornost.

Ing. Stefan Zagoričnik

V 2. številki Rudarja je v naslovu pri članku ing. Zagoričnik Stefana nastala neljuba pomota. Pravilen naslov je: Pomen nekaterih racionalizacij za dvig proizvodnje in znižanje proizvodnih stroškov pri RL Velenje. Uredništvo!

MOČ MORAMO ISKATI V TEHNIKI

V jami — zahod imamo pretežni del prog podgrajenih z loki, posebno v talninskih predelih. Loki nam mnogo pripomorejo k sedanjim jamskim učinkom, zboljšanju zračenja, zmanjšanju porabe lesa na tono ter še vrsto drugih prednosti. Imajo pa tudi slabo stran, predvsem ropanje v težkih pogojih in spravilo deformiranih stojk iz prej vgrajenega mesta do delavnice.

Ker s čeli napredujemo sorazmerno naglo, moramo trenutno vsak dan izropati na 80. in 90. etaži ca. 35 do 40 kompletov. Komplet je cel lok (podboj) v železu 2 stojki, 1 stropnik in 4 komade vezi ali »klembe« kot jih imenujemo v jami.

Samo ropanje lahko terja veliko težav in časa, kajti med 40 kompleti imamo približno polovico v težkih pogojih. Dnevno ropanje omenjenih lokov zahteva ca. 40 dnin ali 1 komplet na dnino. Niso redki primeri in teh je ca. 20 %, da stojko potisne vsestranski pritisk tudi do 2 metra globoko v tla proge, ko se s čeli približujemo in da jo z raz-

položljivim orodjem ne moremo izvleči v zaželenem času. Zgodi se, da takšna stojka terja tudi po 2 dnini, kajti stojko je treba odkopati do 1 m globoko, pri tem pa mnogokrat ovira voda kot nezaželen gost talninskih prog.

Kakor že omenjeno, je med temi stojkami 20 % takih, katerim ne moremo do živega z vlečno napravo (»cug hobom«) vlek šest ton ali dvizno napravo (vinto) dvig 5 ton. Poleg tega pa to moč ne moremo koristiti v smeri stojke. To se pravi, obremeniti jo smemo samo na nateg, kajti prej, dokler ne izropamo stare, ne moremo postaviti nove stojke, ki nam bi bila za oporo pri vleku s »Cug hobom«. »Vinta« je sicer močnejša, je pa za ropanje stojk nepripravna zaradi omejenega prostora ob transporterjih in trakovih v času obratovanja. Poleg tega pa zelo nevarna. Niso redki primeri, da »vinta« zdrvi in večkrat terja na srečo do danes lažjo poškodbo, lahko bi bila pa tudi težja, kajti stojka deluje kot vzmet in udarec je sunkovit.

(Nadaljevanje z 2. strani)

gradbeništvu s 15 % čistega dohodka. Investicije, katere smo vlagali v izgradnjo Velenja v lastni režiji, so znesle toliko, da je to zneslo letno tudi do 50 milijonov. Ta sredstva pa so že tako velika, da se je splačalo voditi o tem računa, saj smo z njimi ponovno lahko nekaj zgradili. Na drugi strani pa hočejo druga gradbena podjetja še posebej zaslužiti s tem, da vgrajujejo manj ali slabši material, kar seveda vpliva na kvaliteto objektov. Nasprotno pa smo v lastni režiji, vedno imeli težnjo, da smo delali z najboljšim materialom in s tem res dosegli boljše kvaliteto, kot jo imajo renomirana gradbena podjetja.

Velik problem graditve novega Velenja so bile in še bodo komunalne ureditve, kot so ceste, elektrifikacije, vodovod, ureditve površin, katere smo izključno izvajali v lastni režiji. To so tako razdrobljena majhna dela, ki so zelo važna za funkcioniranje mesta in če bi morali ta oddajati drugim podjetjem s potrebno tehnično dokumentacijo in pogodbami, lahko rečem, da do danes sigurno ne bi polovico tega napravili, kot smo. Saj smo veliko stvari morali reševati kar sami brez projektantov in potrebnih načrtov. Ta dela ne bi prevzelo nobeno podjetje pod takšnimi pogoji, kot smo jih morali sami izvršiti. Večina teh del pa je bila tudi vezana na prostovoljno delo. Pri takšnem načinu ne bi bilo mogoče kontrolirati drugih izvajalcev, da ne bi nam zaračunavali tudi delo prostovoljcev. Pri gradnji v lastni režiji smo tudi

velikokrat porabili tak material, ki se ni mogel drugje na rudniku porabiti in smo s tem prihranili mnogo milijonov. Z ozirom na to, da smo gradili veliko objektov, je bila delovna sila zelo racionalno izkoriščena, saj smo lahko isto prestavljali po potrebi in želji investitorja iz objekta na objekt brez večje škode. Pri drugih podjetjih tega nebi mogli doseči in bi vse zastoje po naši krivdi, če ne bi bilo materiala ali načrtov, posebej plačevali.

Veliko število vseh mogočih objektov, katere ima rudnik, je potrebno vzdrževati. Če zaradi tega ima lastna režija precej dela na adaptacijah in vzdrževanju in potrebuje za to potrebno kvalificirano delovno silo in tehnični kader. Če pa je že tako organizirana, pa poleg teh del iz zgoraj navedenih razlogov izvaja tudi večja investicijska dela. Na drugi strani pa je sedaj doseženo tudi najožje sodelovanje s projektanti, ki so na rudniku.

Na našem obratu je še precej sezoncev, veliko od teh pa se odloči za stalno zaposlitev pri našem podjetju. Preko zaposlitve na našem obratu se je že marsikateri odločil za zaposlitev v jami in tudi ostal v podjetju kot dober rudar. Tako je lastna režija tudi v tem pogledu nekaj doprinesla s pridobitvijo kadrov osnovni proizvodnji.

Še z boljše organizacijo in poslovanjem kot ekonomska enota pa bomo dokazali, da vse dosežanje zaupanje v lastno režijo ni bilo brezplodno in da bomo še v naprej opravičili svoj obstoj.

Sašek

Na nekaterih tretjinah takšne stojke ropajo z odstrelom. To pa ni ekonomično:

a) prekomerna poraba razstreljiva;

b) zastoj — umik pred strelji;

c) strel tudi v bližini stojke, da jo pokvari;

d) mehka tla za novo postavljeno stojko na čelu;

e) dvig v bližini montiranega transporterja. Ker odstrel kvarno vpliva, pri ropanju lokov zaradi deformiranja in v pogledu ekonomičnosti, moramo moč, ki nam je pri tem potrebna, iskati drugje in sicer v tehniki.

Po zamisli člankarja so napravili v kovaški delavnici na novem jasku enostavno napravo, ki deluje kot vzvod in v sklopu »cug-huba« nadomesti iskano moč za ropanje prej omenjenih stojk, terja pa tudi do 20 ton dvizne moči.

Vzvod je enostavna naprava dolžine 180 cm, narejen lahko tudi iz rabljenega železa teže ca. 60 kg odvisno od izdelave in kvalitete materiala in primerno opremljen.

a) prevrtan in vstavljen člen za pripenjanje preko »cug-huba« na stropnik;

b) vrtilni moment, preko katerega prenašamo večji del teže na tla proge;

c) premična objemka z vstavljenim členom za pripenjanje preko »cokle« na stojko.

S pomočjo vzvoda stojko obremenimo samo na nateg, kar je najbolj ugodno in tako prvih 20 cm vleka kljubujemo tudi najbolj zakoreninjeni stojki.

Prvo takšno napravo smo uspešno preizkusili v A1 izstopnem kanalu in A1—A2 ob transporterju. Ropanje s pomočjo vzvoda je varno in hitro v primerjavi s prejšnjim.

Ob priliki preizkusne dobe ropanja z vzvodom, sem bil navzoč, dajal navodila, gledal nasmejan obraz ter poslušal komentarje posameznih rudarjev.

Pomožni kopač, ki je zadolžen za križišče tov. Operčkal Stefan pravi: »Sedaj se pa ne bojim tudi najbolj zagul'ene stojke, pa čeprav jo samo ena ped ven gleda«.

Vodja čela tov. Mahkovec Anton izjavlja: »Poglej, s tako stojko se je mudil včasih tudi cel siht, s to napravo jo ima pa v pol ure zunaj, pa še moker ni. Koliko manj okvar bo tudi na »cug-hubih«. Na ta vzvod moramo paziti, da nam ga kdo ne odnese«.

Kopač na odkopu tov. Vodoničnik Jože pravi: »Zakaj že niso prej kaj takega poštudirali. Kako smo se že »matrali« s temi loki?«.

Vodja čela tov. Ostruh Karl pravi: »Eno takšnih naprav tudi v naš kanal, pa bomo kmalu zopet v lokih«.

Ima še vrsto drugih pozitivnih ocen. Pripominjam, da je treba izpopolniti še »coklo«, da bi bila uporabna tudi pri razširjenih lokih in ropanje bi bilo s tem mnogo olajšano. J. J.

O malih stvareh katere postanejo velike

Mogoče marsikateremu bralcu našega kolektivnega lista ne bo takoj jasno, kaj mislim s tem naslovom. Želel bi napisati samo nekaj besedi o teh, na prvi pogled res malih stvareh, katere pa nam v naši proizvodnji velikokrat odnesejo težke tone premoga in s tem seveda tudi denarja skupnosti ter s tem tudi vsakemu od nas.

Vsi vemo, da je osnovni princip ekonomike podjetja doseganje čim boljših učinkov, ob čim manjši porabi materiala in podobno. Stalno se govori, da bomo to dosegli z boljšo organizacijo dela in v tej smeri je bila tudi izvršena pred kratkim reorganizacija podjetja. Reorganizacija se je izvršila v tem smislu, da bi ljudje na vodilnih mestih dobili manjši delokrog dela in da bi tem ljudem bilo lažje v tem svojem delovnem območju organizirati delo res tako, da se maksimalno izkoristijo vse možnosti za boljše in racionalnejšo proizvodnjo.

Ne bi hotel sedaj razglabljati o vseh delovnih mestih, ampak bi se ustavil na delovnem mestu »vodja čela«.

Smatram, da član kolektiva, ki zavzema to delovno mesto, lahko odpravi na prvi pogled drobne napake, katere se dogajajo na naših čelih. Navedel bi neka primerov:

Na čelnem transportu se zvežejo jekleni prečnički, katere pa ne menjajo takoj, ampak jih puste »češ, za naš drtil bo že slo«. Ko pa se prečnički zlomi, utrga zaščitno ploščo pri stroju, pokvari žleb; posledica je ura zastoja, za katerega pravimo, da je kriva mehanizacija. In da smo pri tem po enostavnem računu izgubili na čelu z obložitvijo 18 mož z učinkom 10/ton na moža, 22 ton premoga, to nam bi tudi moralo biti jasno.

Drugi primer: Čelo je v slabših prilikah, potrebujemo več lesa. Namesto, da bi ob poti na čelo mimogrede vsak prinesel komad lesa, se pošlje v sredi izmene štiri ali pa še več mož na lesni prostor po les in znova zgubimo ure in tone.

Vsake pol ure umikamo ljudi pred strelji; odstreljevanje večjih kosov premoga. Takih in podobnih primerov je po naših čelih še dovolj. Vse te so na prvi pogled male stvari pa nam preračunano v dinarje nanesejo milijone.

Na tem polju čaka »vodja čela« še mnogo dela in tu se bo ob smotrnem delu pokazala korist nove reorganizacije podjetja, kar je bilo tudi cilj. Marsikdo pravi od vsake male stvari, postane velika in res je to. Če prenesemo v naše prilike, bi lahko rekli: »Če odpravimo male napake pri delu, dobimo velike koristi v nasprotnem slučaju pa škodo, katere velikosti pa se mnogokrat še premalo zavedamo.«

M. B.

Energo - kemični kombinat Velenje

Marsikdo danes sprašuje: »Kdaj se bo začela gradnja Energo-kemičnega kombinata Velenje?«

Odgovor na to vprašanje ni niti lahek niti enostaven.

Ko je bilo v lanskem letu ustanovljeno Poslovno združenje za izgradnjo Energo-kemičnega kombinata je bil biro združenja postavljen pred več nalog.

Izdelana sta bila že idejni projekt Energo-kemičnega kombinata oziroma za naprave za vplinjavanje lignita in investicijski program, na temelju katerega je bil nastavljen zahtevek za investicijski kredit pri Jugoslovanski investicijski banki.

Za samo pripravo za izgradnjo kombinata je bilo potrebno:

1. zbrati potrebno strokovno osebje, ki bo opravilo pripravljala dela na načrtih in izgradnji;

2. zbrati ponudbe za naprave, potrebne pri gradnji;

3. zbrati denarna sredstva za finansiranje izgradnje.

1. Ob upoštevanju, da je vplinjavanje lignita povsem nova zadeva, ki pri nas še ni nikjer v uporabi, a v inozemstvu celo velike države šele sedaj pristopajo k tem postopkom, ni bilo lahko zbrati primerne osebje, ki bi imelo vsaj delno praktične izkušnje na tem področju. Kljub težavam je uspelo vodstvu združenja v primerem času zbrati strokovne sodelavce, ki jim je bila poverjena naloga, da izvršijo vse potrebne priprave za izdelavo glavnega projekta plinarne na temelju najsodobnejših praktičnih in teoretičnih dognanj v svetu.

Ob uporabi tujih izkušenj, teoretičnih in praktičnih obravnav na tem področju in z ogledom

podobnih naprav v inozemstvu, je skupina strokovnjakov do danes izvršila vse priprave za glavni projekt in v glavnem razčistila vsa vprašanja v zvezi z gradnjo naprave za vplinjavanje lignita.

Skupina zbranih strokovnjakov je nadrobno obdelala idejni projekt in proučila vse možne variante posameznih naprav ob upoštevanju tako tehničnih kakor ekonomskih načel. Danes lahko rečemo, da je v tem pogledu delo skoraj končano in da so upoštewane vse izkušnje, pridobljene v svetu na tem področju. Temeljita proučitev vseh možnosti daje jamstvo za izgradnjo sodobne in tehnično dognane naprave za vplinjavanje lignita, ki bo izdelovala kakovosten in cenen plin za našo industrijo in ostale potrošnike.

Pri pripravah za glavni projekt se pojavljajo edino določene težave pri izdelavi glavnega projekta za plinovode, ker na tem področju pri nas še ni potrebnih izkušenj, toda to vprašanje bo rešeno z oblikovanjem močne strokovne skupine, ki bo izvedla izdelavo projekta po obstoječih teoretičnih dognanjih in ob strokovni pomoči ljudi iz inozemstva, ki so si pridobili prakso v načrtovanju plinovodov.

2. Drugo vprašanje je nabava potrebne opreme za plinarino, pri čemer je treba gledati tako na tehnično uogibanost kakor tudi na zunanje trgovinski položaj države z ozirom, da bo potrebno venko te opreme nabaviti v inozemstvu. Zaradi raznoterih naprav, ki se morajo nabaviti, zaradi različnih možnosti nakupa teh naprav v inozemstvu, nastajajo pomisleki tehničnega in gospodarskega značaja. Pri tem je potrebno upoštevati tako tehnično vrednost posamezne naprave kakor tudi njeno ceno in možnost nakupa v tujini z ozirom na zunanje trgovinsko bilanco države in na njeno uvozno in izvozno politiko. Do danes je zbrano že veliko ponudb teh naprav, a njihova nabava je odvisna predvsem od deviznih sredstev, ki bodo na razpolago za nakup opreme v dotični državi.

Bilanca zunanje trgovine in državna devizna in carinska politika sta odločilni pri odločanju o tem, kje in s kakšno valuto naj se plača posamezna oprema, pri čemer moramo upoštevati, da gredo zneski za opremo v milijarde.

Tudo to vprašanje se uspešno rešuje in bo v doglednem času rešeno in bo tudi odločeno kje se bo oprema nabavila, koliko bo tega kupljeno v inozemstvu, koliko pa bodo izdelale domače tovarne.

3. Tretje in glavno vprašanje pa so denarna sredstva, potrebna za nabavo opreme in za izgradnjo Energo-kemičnega kombinata. Del teh sredstev so že zbrali sami ustanovitelji poslovnega združenja, ki imajo interes na izgradnji naprav za vplinjavanje lignita, svoj delež bo pa morala

prispevati tudi celotna industrija Slovenije, ki je močno zainteresirana na izgradnji plinarne, ker plin nujno rabi za svoj razvoj in modernizacijo. Del sredstev pa naj bi dobavila Jugoslovanska investicijska banka iz splošnega investicijskega sklada v obliki dolgoročnega investicijskega posojila.

Kakor omenjeno, je bil zadevni investicijski program predložen že v lanskem letu banki z zahtevkom za posojilo. Toda do danes ta zahtevek še ni rešen ali se pričakuje vsak dan njegova rešitev, s čemer bo dan končni temelj za začetek izgradnje plinarne.

Poleg poslovnega združenja je bila ustanovljena tudi pogodbeno skupnost poslovno-tehničnega sodelovanja za izgradnjo Energo-kemičnega kombinata. V to pogodbeno skupnost se je do danes vključilo že 37 večjih in velikih gospodarskih organizacij Slovenije. S pristopom v skupnost so se članice obvezale, da bodo po svojih močeh dale na razpolago sredstva za izgradnjo plinarne v obliki posojil. Sedaj se rešuje tudi to vprašanje in razpravlja o višini sredstev, ki naj jih da slovenska industrija za čimprejšnjo izgradnjo plinarne z ozirom na rok, v katerem mora biti zgrajena. Slovenska industrija ima velik interes za čimprejšnjo zgraditev plinarne, zaradi velikih koristi, ki bi jih imela od uporabe kakovostnega plina. Na sestanku zastopnikov slovenske industrije, ki je bil v Ljubljani dne 11. novembra 1961, so vsi zastopniki poudarili potrebo in nujnost izgradnje in predložili skupno zadevno resolucijo predsedniku Izvršnega sveta LR Slovenije. Od deklarativnih izjav bo potrebno sedaj pristopiti h konkretnim sklepom o tem, koliko bo posamezno podjetje prispevalo pri finansiranju izgradnje, in s tem omogočilo čimvečjo lastno udeležbo, kar bo našlo svoj odmev tudi pri reševanju zahtevka za investicijski kredit iz splošnega investicijskega sklada.

Končno, če hočemo odgovoriti na postavljeno vprašanje, kdaj bo začela izgradnja Energo-kemičnega kombinata, bomo rekli, da je začetek izgradnje pred nami, ker se z izgradnjo mora začeti čimprej, ker je potrebno razpoložljive količine lignita spremeniti v kakovostno in ceno gorivo in ker je potrebno slovensko industrijo preskrbeti s plinom.

Rešeno je vprašanje strokovnjakov, ki bodo pripravili in izdelali glavni projekt naprave, rešeno je večidel vprašanje nabave opreme v inozemstvu in doma, ni pa še rešeno vprašanje finansiranja. Če bo to vprašanje rešeno v tem ali prihodnjem mesecu, kakor se pričakuje, potem lahko računamo da bo izgradnja Energo-kemičnega kombinata začela v nekaj mesecih.

Je mogoče, pa vendar ni mogoče

Res je čuden naslov, vendar rešen in zadeva resna. Gre za vagono dobavo jamskega lesa. V preteklem letu je sprejelo naše podjetje 1066 vagonov, verjetno pa jih bomo sprejeli v letošnjem letu ravno toliko, če ne celo več.

To ni zaenkrat nič čudnega. Glavno poglavje, ki ga je mogoče in vendar nemogoče rešiti, se šele začinja. Vsak vagon, ki k nam prispe, je uradno »tehtan«. To »tehtanje« nas je v lanskem letu stalo 1066 × 850 din odnosno 906.100 dinarjev. Ni pa to še glavno čudo. Tu so vsi stroški v zvezi s »tehtanjem«. Dne 30. 1. t. l. je bil na postaji Slovenj Gradec naložen vagon št. 463752. Ker v Mislinjski dolini nimajo primerne tehtnice, je vagon romal mimo našega lepega Velenja na »tehtanje« v Zalec. Izračun tega tehtanja je sledeč:

Slovenj Gradec — Zalec km 98
Težina tovora kg 15.000
Tarifni stavek 9 c din 98
Uradno tehtanje 850
ali 1500 × 98 + 850 = 15.550 din
Pametna, ne izbirokratizirana dostava tega vagona pa bi znašala (seveda brez tehtanja):
Slovenj Gradec — Velenje km 30
Težina tovora kg 15.000
Tarifni stavek 9 c din 64
ali 15.000 × 64 = 9600 din

Zaključek: uradno tehtanje tega vagona nas je stalo za navadni vagon din 5.950.

Sedaj pa zares. Ali je uradno tehtanje jamskega lesa res obvezno?

Vsi vemo, da jamski les niso jabolka zelje, krompir itd. in da nima svoje lastne težine. Kupujemo ga na kubične metre in ne na kilograme. Železnica ne vztraja na tehtanju vagonov in dopušča možnosti, da stranka navede ob priliki nakladanja in odpreme težino sama.

Zakaj torej obvezno tehtanje, ki ga je nemogoče preprečiti? Naš glavni dobavitelj je trgovsko podjetje »Gorjana« Ljubljana. Temu že nekaj let naslovljamo dopise in prosimo naj vpliva na dobavitelja, naj ne zahtevajo uradnega tehtanja. Tudi telefonskih urgenc ni manjkalo. Dobili smo telefonsko in pismeno obrazložitev. »Vagoni se morajo tehtati zaradi tega, ker bi v primeru kontrolnega tehtanja prišlo do razlik med navedeno težo in tehtanjem oziroma bi bile razlike tolikšne, da jih toleranca ne bi krila.« Zagotovljeno nam je pa bilo, da se vagoni ne bodo pošiljali več v Zalec na tehtanje, vendar kot vidimo, to ne drži.

Kaj je dejansko na stvari?

Vsak lesni strokovnjak lahko brez skrbi naloži les in tudi navede težino tovora sam, ker mora vedeti za specifično težino lesa po m³. Iskušnje so pokazale da je delno suhega lesa nemogoče naložiti na vagon toliko, da bi bila dovoljena težina tovora prekoračena, ker je vagon prostorninsko prej izkoriščen. Zanimali smo se na terenu, kaj je vendar vzrok, da tehtanje ne preneha. Ugotovili smo, da trgovsko podjetje »Gorjana« dispozicijam prilaga tudi tovarne liste, na katerih je s pečatom naznačena klavzula: »Stranka predlaga uradno tehtanje.« Dejanski dobavitelji ne morajo črtati te klavzule verjetno iz prepričanja, da obstoji poseben dogovor med nami in »Gorjano«, pri kateri pa nikakor ne moremo uspeti, da bi se s tehtanjem prenehalo.

Vsekakor bo morala naša komercialna služba odločneje zahtevati na konferencah pri podjetju »Gorjana« v Ljubljani in rešiti problem tako, da ne bomo nesmiselno podraževali že itak predragega jamskega lesa.

P I K

**Dapisujte
v naš
časopis**

Nekaj problemov pri uporabi jeklene podgrade ter njihovo vzdrževanje

V preteklem gospodarskem letu je bilo čutili čedalje večje gospodarske prijeme od strani merodajnih organov glede smotrnega gospodarjenja z osnovnimi sredstvi, krepitvi materialnih osnov posameznih podjetij, predvsem pa navajati samoupravne organe, da preko njih prodre občutek samostojnega gospodarja do vsakega posameznega člana kolektiva.

Pri službi, ki ima opravka predvsem z jekleno podgrado, je opaziti gotove stvari, ki tudi zadevajo to misel, ki je zgoraj navedena ali z drugimi besedami, bolj moramo gospodariti s stvarmi, ki so last nas vseh.

Gotovo še vsak rudar ne ve, da imamo v jami — vzhod ugrajenih preko 2.300 stropnikov, 5.700 stojk, kateri so vsi oštevilčeni in katerih gibanje se vsak dan spremlja s pripisi in odpisi na čelih oziroma s kartotečnimi listi. Poleg tega imamo preko 5 km prog izgrajenih z loki. Teh je 8.700 kompletno ali 26.100 komadov. Denarna sredstva, ki so bila vložena za to podgrado, presegajo milijardo dinarjev. Vse to nam narekuje posebno skrb, da bomo ta materialna sredstva čim dalj časa ohranili in čim več od tega dobili nazaj.

Pojavljajo se dve veji problemov, ki sta med seboj povezani. Ena veja zadeva tiste ljudi, ki s temi stvarmi delajo, druga pa tiste, ki to ponovno popravljajo.

Nekaj splošnih problemov, ki zadevajo nas vse:

1. Pravilno ugrajevanje podgrade;
2. pravočasna menjava pokvarjene podgrade;
3. prevozi, dovozi, odvozi podgrade;
4. popravila v delavnicah;
5. predelava podgrade.

Pravilno ugrajevanje: Na podgradi, ki pride v popravilo, je gotovo odstotek takšnih okvar, ki jasno kažejo, da so te okvare nastale zaradi nepravilne in površne ugraditve, n. pr. stropnik zvije po dolžini, večkrat je temu vzrok, ker se ni zgoraj enakomerno prilagal na les ali premog. Stojka zvije obe cevi, ker je bila v podkopu postavljena tesno ob steno. Tudi dosti lokov se zvije, ker ni bil lok prosto postavljen in založen z lesom. Nekaj okvar, ki bi jih ne bilo treba, nastane tudi pri ropanju stojk. Mislim, da bo potrebno za ropanje stojk izvesti poseben tečaj.

Pravočasna menjava: V vseh dosedanjih internih in tudi v tovarniških navodilih je navedeno, da se mora vsaka pokvarjena stojka ali stropnik takoj menjati. To se vedno ne dela, zaradi tega pa potem okvare rapidno rastejo, ker nekaj pokvarjenih stojk, ki so med zdravimi, ne zdrži normalnih pritiskov in pri popuščanju večajo število normalnih okvar.

Bolj pereče je vprašanje menjave že deformiranih lokov. Na 80. in 91. etaži pride zaradi nepravčasne menjave 30–40 % lokov, ki so tako deformirani, da se v

standardni obliki ne bodo dali več ugraditi, ampak jih bo treba predelati. Verjetno bi bilo, z gospodarske plati gledano, potrebno pristopiti k pravočasni menjavi teh lokov, kajti tako visok odstotek izgub zaradi odpada nam zadosti pove.

Prevozi, dovozi, odvozi: Ti problemi se vlečejo že dalj časa in do sedaj še nismo uspeli v stvarih, ki so s tem v zvezi. Vsaka etaža bi morala imeti eno dovozno progo in krovnino, drugo pa v talnini. Proge bi morale biti sposobne za težje prevoze, kot so bile pred leti, vendar se v tej

sežejo težo do 3.000 kg. Nemalo slučajev je, da se zvrne tračnica, ker je prešibka, premalo podložena in prereditko pribita. Ker vprašanje ni rešeno, precej šepa tudi odvoz podgrade, ki se na čelih izloči, do delavnic in deponije. Vedno ni mogoče odpeljati gotovo število stojk direktno iz smernih odvozov iz etaže, ampak se mora postopoma prekladati. Koliko je tega dela, nam naše proge, ki so dolge okrog 15 km oziroma celoten prevoz, ne dosega stopnje ropanja mehanizacije v jami, bo treba vso to problematiko študijsko obdelati.

Jeklena podgrada z loki

smeri ni ničboljšalo, morda se je celo poslabšalo. V mesecu januarju se je prevozilo na dan okrog 20 ton podgrade, ako upoštevamo še prevoz lesa in drugih strojev, se ta številka sigurno podvoji. Posamezne »cicke« do-

deli se že na tem, da se izdelava nov tip cicke, ki bo sposobna za večji prevoz podgrade. Ker to pove podatek, da je bilo v januarju naloženih in razloženih 834 ton materiala. Tudi za te ljudi, ki imajo s tem prevozom

opravka, kjer delo zahteva posebne vrline človeka, bo potrebno izvesti kratke tečaje in jim omogočiti, da pridejo vsaj do polkvalifikacije.

Popravila v delavnicah: Stojke in loki se popravljajo v delavnicah v jami, stropniki pa v zunanjih delavnicah. Tudi pri tem delu zasledimo gotove napake n. pr.: nekvalitetna varjenja, površna in nestrokovna popravila. Za odpravo teh stvari je v delu izdelava navodil za popravila in prevzeme ter raznih pripomočkov za kontrolo, kot so razna merila, šablone, aparat za preizkušanje nosilnosti in podobno. Tu moramo upoštevati tudi vse predpise tovarni in še posebej rudarske inšpekcije. Največji trenutni problemi so seveda hidravlične stiskalnice, ker sedanje kapacitete popravil ne dosega izpad podporja iz čel in priprav. Da je temu tako, nam povedo zopet številke, ker je v razhodu trenutno 760 stojk in 400 kompletnih lokov.

Predelava podgrade: V letu 1961 je izpadlo iz prometa okrog 400 komadov stojk in okrog 170 kompletnih lokov, ako se spominimo, da stane stojka 40.000 dinarjev, nam da to 16 milijonov dinarjev izgube. To nam narekuje, da moramo pristopiti k predelavi teh stojk, ki verjetno ne bodo sposobne za ugraditev na čelu, ampak v progah. Ravno tako je z loki.

Mogoče je bilo pri celotni problematiki, ki se vsak dan obravnava na RLV, premalo pozornosti posvečeno temu vprašanju, ki sem ga z nekaj problemi nakažal. Jasno pa je, da od teh stvari po vsej verjetnosti ne bomo odstopali, ker so se za naše prilike v jami v gotovih ozirih pokazale kot dobre, zato bo treba to službo še pojačati in vseh področjih predvsem zahtevati široko sodelovanje vseh skupaj od kopača, ki podgrado ugrajuje, do najvišjega strokovnjaka, da bomo čimbolj gospodarsko upravljali s temi sredstvi.

Se nadaljuje!

Letovanje v Fiesi

Kakor v lanskem letu, bodo člani našega kolektiva tudi letos letovali v našem domu v Fiesi.

Sezona letovanja bo pričela 27. maja in bo trajala do 16. septembra.

Upravni odbor RLV je na seji dne 6. 2. 1962 razpravljal o pogojih letovanja in sprejel sklep, da bo v tem letu veljala dvojnata tarifa cene pensiona, posebej za čas glavne sezone, ki traja od 26. junija do 6. septembra in za čas predsezone, ki traja od 27. maja do 26. junija in od 6. do 16. septembra.

- Cene pensiona bodo naslednje:
1. cena pensiona za člane kolektiva RLV v sezoni 420
  2. cena pensiona za člane kolektiva RLV izven sezone 360
  3. cena pensiona za ostale goste v sezoni 620

Cene posameznih uslug za prehodne goste, člane kolektiva RLV:

kosilo	220 din
večerja	160 din
zajtrk	100 din
	480 din

prenočišče 200 din, če je samo 1 noč; — prenočišče 100 din za dve ali več noči za vsako posteljo.

Ta tarifa velja po sklepu UO samo za člane kolektiva in za njihove ožje sorodnike, pod pogojem, da živijo v skupnem gospodinjstvu.

Cena posameznih uslug za prehodne goste z napotnico, ki niso člani delovnega kolektiva RLV:

kosilo	280 din
večerja	180 din
zajtrk	120 din
	580 din

prenočišče 200 din za 1 noč
100 din za 2 ali več noči za vsako posteljo. Za otroke do ca. 10 let velja polovična cena oskrbnega dne in posameznih uslug, ki so pa temu ustrezno manjše.

Prevozi z našim avtobusom iz Velenja v Fiesi in obratno bodo za člane kolektiva in njihove ožje sivoce, katerim RLV regresira letovanje, brezplačni, za ostale goste, ki bodo imeli napotnico za letovanje v našem domu v Fiesi, pa bo znašala cena prevoza v obe smeri 1.000 din; za otroke od 4–10 let pa 500 din. Za otroke do 4 leta se voznina ne plača.

Vsaka izmena bo v domu 10 dni. Izmene se bodo menjavale v istih dneh kot v lanskem letu, in sicer:

1. izmena 27., 28. in 29. maja
2. izmena 6., 7. in 8. junija
3. izmena 16., 17. in 18. junija
4. izmena 26., 27. in 28. junija
5. izmena 6., 7. in 8. julija
6. izmena 16., 17. in 18. julija
7. izmena 26., 27. in 28. julija
8. izmena 5., 6. in 7. avgusta
9. izmena 25., 26. in 27. avgusta
10. izmena 25., 26. in 27. avgusta
11. izmena 4., 5. in 6. septembra

V samem domu v tem letu ne bo nobenih sprememb.

Kapaciteta kuhinje in ležišč so ostale neizpremenjene. Preureditve, ki se vršijo, bodo prišlev poštev šele v naslednjem letu.

(Nadaljevanje na strani 6)

ALI JE TO PRAV?

Dejavnost glasbene šole v Velenju

Glasbena šola v Velenju obstoja kot samostojna ustanova komaj leto dni. Prostore ima v Kulturnem domu sredi novega Velenja. Vpisanih je preko 90 učencev, ki obiskujejo pouk klavirja, violine, harmonike, pihal in trobil. Učnih moči je na šoli sedem, od tega dve stalno zaposleni ter pet honorarnih.

V decembru je šola priredila interni nastop, ki je bil namenjen staršem učencev. Nastopilo je preko 30 učencev šole, od letošnjih začetnikov pa tja do učencev višjih razredov. Spored je bil dovolj pester, saj so se med klavirskimi točkami zvrstili mla-

dji violinisti, harmonikaši, klarinetisti, ter po en učenec za rog in pozavno.

Po dogovoru z osemletkami v Velenju pa je glasbena šola priredila v okviru novoletnih prireditev petkrat mali koncert za pionirje prvega in drugega razreda obeh osemletk. Nastopajoče je spremljala vezana beseda, ki naj bi posamezne skladbice kar najbolj približala malim poslušalcem. Ti so obenem tudi aktivno sodelovali, saj so morali vsakikaj uganiti, zapeti narodno pesmico itd. Oblika komentiranih nastopov glasbene šole je za Velenje še nova, a se je izkazala kot dobra in uspešna.

Glasbena šola v Velenju pa se bori s precejšnjimi težavami. Ima sicer dva klavirja, ki pa sta že močno dotrajala. Oba instrumenta sta že stara, poleg tega pa stalno v uporabi. V kolikor se na njih ne vrši pouk, sta na razpolago učencem za vežbanje. Večina učencev za klavir namreč vežba v šoli, ker doma nimajo instrumentov. Šola nujno potrebuje kvaliteten klavir, ki bi bil primeren za interne in javne nastope. Na tako slabih instrumentih kot jih ima sedaj, se nastopi v širšem obsegu ne bodo mogli vršiti v dostojni obliki.

Če bo le mogoče, bo šola priredila spomladaj nastope svojih učencev, opremljene s komentarjem tudi za učence osemletk iz okolice Velenja. S tem jim bo približala glasbo in dvignila zanimanje zanjo.

Bil je lep sončen dan. Namenila sem se, da grem malo na sprehod po našem lepem Velenju. Ko sem se tako sprehajala, me je nehote marsikaj zbudilo v očeh. Postala sem kar nekam slabe volje. Takoj vam bom povedala zakaj.

Vseprek so po Velenju speljane »stezice« in to po parku, po travi med hišami itd. Ne razumem tistih, ki to delajo. Res jih ne razumem! Koliko truda je bilo treba, koliko znajnih kapljic je steklo, predno smo si vse to zgradili, kar imamo. No, pa če že nekateri ne upoštevajo naših željev in naših naporov, zakaj pri tem ne pomislijo, da s tem kvarijo izgled mesta. Nekako bolj razumljivo je, da otrok steče preko zelenice, čeprav tudi to ni pravilno, odraslemu pa tako početje prav zares zamerim, saj je vendar po cesti mnogo lepše. Kajne, po travi je mnogo večji užitek, samo zato, ker delaš tisto, kar ne smeš!

Marsikdo bo sedajle rekel: »Le kaj jo briga?« Seveda me briga, pa še kako me briga, saj sem bila ena od tistih, ki smo nekaj let urejali zelenice in veliko, veliko prostega časa žrtvovali, da bi bilo Velenje čim lepše in bi se v njem res lepo počutili. Težko mi je, ko se sedaj vse to uničuje. Te »steze« bodo morale biti spomladaj spet prekopane in posejane s travo tako, da se bo vsaj malo popravilo. Bom kar naštel nekaj takih »stezic« kar precej velika je od vogala »Name« proti parku, od 55. stanovanjskega bloka sta kar dve in proti hiši Vojkova 17 in proti hiši Vojkova 16. Se in še bi jih lahko naštel.

Mogoče bo pa vendar enkrat zadostoval le opomin in te besede le ne bodo naletele na gluha ušesa. Mnenja pa sem, če bi nekateri brezvestneži le ne odnehali pri vse dobromamernih opominih, da se le te kaznuje.

Zbiranje finančnih sredstev za knjižnico

V eni izmed zadnjih številčk glasila »Rudarja« smo seznanili bralce o nameravani akciji zbiranja sredstev v korist ljudske knjižnice. Ta akcija je v teku.

Zbiranje sredstev med prebivalstvom se je vršilo v času od 15. do 22. januarja 1962 po predvidenem programu.

Pred pričetkom te akcije se je vršilo posvetovanje z zastopniki nekaterih večjih kolektivov, ki naj bi ta sredstva zbirali ob sodelovanju vseh zaposlenih. Tudi vodilni uslužbenci so nam zagotavljali vso pomoč in razumevanje ter tudi organizacijo znotraj lastnega kolektiva. Bili smo prepričani v ugoden uspeh, vendar temu ni tako. Zbrana sredstva v tem času so dosegla komaj borih 15% planiranega zneska, kar nas je nemalo prizadelo posebno ob zelo ugodnem startu.

Sredstva naj bi zbirale vse trgovine, gostilne, trafike in šole, skratka vsi javni lokali v času od 15. do 22. januarja 1962 ob vsakem nakupu oziroma plačilu

usluge in to v višini oziroma vrednosti posebnih v ta namen natisnjenih listkov, ki so oštevilčeni in naj bi bili vključeni v nagradno žrebanje.

Vzroki za tako pičlo nabrana sredstva so v glavnem v tem, da osebe, ki naj bi ta sredstva zbirale, te akcije ni vzelo resno, nekateri so celo že od začetka odklanjali izvajanje, tako da je potem v ostalih dneh, razen mogoče prvega dneva, zbiranja odpadlo, čeravno so bili vsi seznanjeni, da traja zbiralna akcija ves teden in ne samo 1 ali 2 dni.

Ob obisku organizatorjev so ti ugotavljali dejstvo, da se akcija ne izvaja. Izgovor, da prebivalstvo noče prispevati, ne drži, kajti že prvi dan akcije smo bili opozorjeni, zakaj ne organiziramo vsepovsod in da gotovi oddelki sploh ne nudijo listkov.

Ne bi hoteli sedaj tu navajati krivcev za neuspeh, lahko pa povemo le to, da so manjši lokali sorazmerno zbrali precej več sredstev kot večji, čeravno je pri njih to lažje izvesti, ker je

ugodnejša delitev dela in organizacija poslovanja.

Ugotavljamo pa, da so precej ugodno in resno sprejeli akcijo naši hišni sveti in so zbrali že precej finančnih sredstev.

Akcija preko kolektivov, organizacij in podjetij še ni izvedena, ker traja to dalj časa.

Zbiranje sredstev med prebivalstvom bomo na določen način še morali izvajati, ker na pol poti ne bomo mogli obstati.

Sekočja za zbiranje finančnih sredstev pri MO SZDL si je zadala nalogo zbrati čim več sredstev in povečati število knjig na najmanj 10.000 izvodov. Le-te bodo dostopne vsemu prebivalstvu, katerega imamo ravno z akcijo zbiranja sredstev namen tudi zainteresirati, kajti knjiga je najboljši učitelj za vse, predvsem pa za našo mladino.

Smatramo, da prebivalci Velenja, kolektivi in organizacije ne bomo nasprotovali, najmanj pa ovirali, vsekakor pa najaktivneje sodelovali pri vsej tej organizaciji.

(Nadaljevanje s 5. strani)

Da bi lahko izkoristili svoj letni dopust tudi člani kolektiva, ki jim je iz zdravstvenih razlogov letovanje na morju kontraindicirano, je UO po predlogu sindikalne organizacije sprejel sklep, da bo RLV regresiral letovanje upravičencem v planinski postojanki Paški Kozjak.

Pogoji, cena, čas letovanja itd. bo enako kot za koristnike dopustov v počitniškem domu v Fiesi.

Kako in kje bomo prijaviteli letovanje?

Izkušnje v lanskem letu so pokazale, da prosto prijavljanje za letovanje ni bilo v korist kolektiva. Zaradi nenačrtnosti se je v določenem času prijavilo preveč

ljudi iz istih obratov, tako da so se morale vršiti v zadnjem času pred nastopom dopustov neljube korekture, ker bi sicer bila ogrožena proizvodnja. Letos pa morajo vodstva obratov pripraviti plane dopustov za nadzorno osebje in vse tiste, ki so na odgovornih delovnih mestih. Ti se bodo lahko prijaviteli samo za čas, ko imajo planiran dopust.

Za ostale interesente se bodo sprejemale prijave v torek, 20. februarja, v torek 27. februarja in v torek, 6. marca, v sindikalni sobi na novem jašku v Prelogah med 6. in 7. uro, po tem roku pa vsak torek med 10. in 13. uro na kadrovsko socialnem oddelku RLV. M. I.

ŠE TAKO NAPREJ

Preteklo nedeljo je mladinska organizacija RLV priredila javno mladinsko oddajo: »Pokaži kaj znaš«. Oddaja je imela mnogo pozitivnega, čeprav je bilo nekaj tehničnih pomanjklivosti. Osnovno vodilo, ki je narekovalo organizirati tovrstno oddajo, je bilo, preizkusiti znanje posameznih ekip, oziroma vzbuditi željo po pokazanemu znanju med mladinci. Razumljivo pa je, da bi to moralo dati vzpodbudo k nadaljnemu strokovnemu izpopolnjevanju. Oddaja je bila izključno strokovnega značaja, kar je

za prvič razumljivo. V bodoče bo treba vključiti tudi poljudno znanstvene teme, ter možnosti, da vsakdo pokaže tudi svoje sposobnosti v recitaciji, pesmi ali glasbi. Tako bo oddaja pestrejša, kar bo še vobodaši dokazali, da imajo veliko razumevanja za mladino. Zelimo, da se ti odnosi še nadalje utrjujejo, saj je edino tako mogoče širiti kulturo med mladinci. j. B.

Kakšen sem na cesti

Kadar koli hodiš po mestu, srečuješ različne ljudi. Ogleduješ si njihova oblačila, še bolj pogosto pa njihovo obnašanje. Danes bi pisal o naši mladini, katere je pravzaprav največ na cesti. Sicer bi se tudi tu omejil na tiste med 15 in 25 letom. Po obnašanju so res različni. Zato bi izpustil tiste, katerih obnašanje je primerno in bi nakazal nekatere primere neprimerne obnašanja.

Začel bi najprej z obnašanjem napram našim dekletom. Ženski spol se od nekdanjega smatra za nežni spol. Da bi si posamezniki pridobili njihovo naklonjenost poskušajo vse mogoče. Marsikdo najde pravilno rešitev. So pa tudi taki, kateri z raznimi neprimernimi izrazi obmetavajo svoje žrtev. To so ponavadi mladeniči v puberteti, imenujemo jih tudi »frajerji«, kateri hočejo z neko važnostjo ali prevzvišenostjo osvoiti dekle. Vsak tak nalet se konča pri poštenih dekletih z neuspehom, saj ji že vnaprej dokazuje neenakopraven položaj.

Drug primer neprimerne obnašanja bi omenil mladeniče, ki s svojim nastopom vzbujajo pozornost. Namreč, izzivajo razne neredne na cesti ter želijo na ta način obrniti pozornost nase. V tem svojem navalu pa ne izbirajo ljudi, saj izzivajo celo organe LM — čuvarje javnega reda in miru ter si take podvige štejejo za »herojska dela«.

Naj zadostujeta ta dva primera. Ostalih, ki jih je žal še precej zaenkrat ne bi omenjal. Oglejmo si še oblačila, ki jih nosijo naši mladinci. Opazimo pretežno dva skrajno kontrastna načina oblačenja.

Prvi primer je skrajno zapadnjaški stil: umazane, zmečkane, platnene hlače, polne raznih čevljarskih zakovic in nekaj neokusnih slik, kratki jopiči ali podobna oblačila ter najvažnejše —

klobuk z izredno zavihanimi kraji. Nedvomno so ti precej podobni našim »junakom« z divjega zapada. Imenujemo jih tudi »kavboje«, kar v slovenskem prevodu pomeni kravji pastirji. Taka oblačila nosijo naši mladi rudarji, ki pa nimajo nobene zveze s kravami.

Drugi primer pa so razne kombinacije. Tako lahko opazimo neokusne kožuhovinaste bunde, na glavi lepe štajerske klobuke, hlače iz najboljšega blaga ter gumarice. Okoli vratu pa še poleg šala razni metuljčki, katere okrožajo ovrtniki volnenih jopic vseh barv.

V prvem primeru gre za mladince, brez vsakega smisla za estetiko. Njihov način oblačenja sploh ni v skladu z našim mestom. Pomislite kako bi izgledalo novo Velenje, če bi se gradilo po njihovem okusu. V drugem primeru pa opazimo težnjo k čim lepšem oblačenju. Tu je potrebno dodati samo nekaj pravih nasvetov, pa bi se odpravile vse pomanjkljivosti. Naj omenim, da lepo skrojene hlače, lepo skrojen suknjič, primeren srajca hkrati dodamo primerno kravato ali tudi metuljček in primerne čevlje naredijo na opazovalca silno ugoden vtis. Tako oblečen lahko vstopiš v vsak javni lokal. K okusni kožuhovinasti bundi pa pripadajo primerne športne hlače, razni volneni jopiči, seveda s kravato primerne tona ali brez nje ter trpežni čevlji — gumarice. Tako oblečen se lahko pojaviš vsepovsod, ne da bi dajal kakšen smešen videz.

Naj mi bralci ne zamerijo, ker sem se dotaknil teh vprašanj. Mislim, da imam prav, če poudarim: izredno lepa, moderna arhitektonska skladnost našega mesta zahteva temu primerno oblačenje in obnašanje.

-jb

lektivne igre in vzgojne prijeme, kar bi se jim nedvomno poznalo že v prvih šolskih letih.

RIBE?

Škoda, da je lokal za prodajo rib stalno zaprt. Če se že stalna prodaja rib ne bi obnesla, bi pa prav gotovo bilo uspešno, če bi prodajali ribe 1 krat tedensko, vedno na isti dan. Ali ne bi bila to prijetna sprememba jedilnika — domačega in hotelskega?

TRAFIKA?

Odrpta je vsako popoldne od 15. do 17. ure. Škoda, ko pa je največji promet tam mimo ravno po 14. uri. Nešteto rok zaman pritiska na kljuko, toda ne preostane nič drugega, kot oditi praznih rok ali pa v sosednjem bifeju počakati celo uro. No, saj lokal je res prijeten čas, pa je tudi dragocen.

Pljunek v globino

Imam lepo stanovanje v najvišji stavbi našega mesta. Tam nekje, v sredi, med lepo teraso in materjo zemljo. Rekel sem dvakrat »lepo« in to upravičeno, škoda je le, da ne morem dodati predpono »naj«. Tega pa so krivi neodgovorni obrtniki, ki so dajali podobo vsakemu stanovanju po svojih sposobnostih, domišljiji in občutku za lepoto. Še bi lahko pisaril, kritiziral in letem tudi pobijal trditve, da so norme previsoke, kajti v stanovanju imam na vratih dokaze (oziroma sem jih imel) v stolpcih, kjer so zgoraj napisana imena, spodaj pa govore vsemogoče številke. Vendar tu moram prenehati, moj naslov ima druge želje.

Stanovanje sem si očistil. Vse. Okna, vrata, tla. Bleščalo se je in sijalo, sonce je radodarno pošiljalo žarke skozi lesketajoča stekla oken, velikih oken.

Skozi ta okna se lepo vidijo napori delovnih ljudi v našem mestu, da si ustvarijo prijetno okolje, kjer živijo po napornem delu. Vidi se ustvarjalna sposobnost, vidi se zaupanje v bodočnost, vidi se ponos in veselje do življenja.

Če se človek razgleda s terase (pajčevine vrvi za obešanje perila so za hrbtom, lahko pa bi le-te napeljali kako drugače), pa skoraj ne more verjeti očem, kako je ta kraj spremenil svoje lice, posebno, če se spominja, kako prazen je bil takoj po vojni. Vendar takrat ni bilo mogoče opazovati okolice s te perspektive, takrat smo se lahko ozirali samo v obratni smeri, ozirali smo se za soncem, ki je tudi prišlo. Takrat smo hodili po blatu, daleč in dolgo. S terase pa se vidijo asfaltne črte, ki razdeljujejo projekcijo v smiselno celoto. Toda zopet sem zašel, ne morem drugače, človeka prevzame vsa ta lepota.

Že po nekaj dneh pa okna niso več tako sijala, razgled je bil zastrt. Zakaj? Zato, ker je nad mojimi okni še veliko oken, še veliko ljudi, ki imajo svoje želje, cilje in uspehe ter težave.

Vsem je znano zakaj odpiramo okna, posebno če je centralno ogrevanje. Vemo, da se nekatera okna odpirajo okrog vertikalne, druga pa okrog horizontalne osi. Toda to je skoraj vseeno, bilo bi tudi vseeno, če bi bili za vsemi okni ljudje s smislom za življenje v večjem posloju. Ljudje se radi povzpno na teraso in občudujejo življenje in vrve nje našega mesta.

Zal so med nami še ljudje, ki pljuvajo skozi okna, ki ožemajo in stresajo krpe skozi le-ta. V začetku sem mislil, da bi lahko zvalil krivdo na otroke, vendar

sem potem doumel, da ti ne pijejo alkoholnih pijač, pa tudi staršev bi ne razumel, če bi pustili otroke tako blizu oken.

Ljudje pa, ki hodijo mimo, spodaj po lepih ulicah, ne vedo ali pa vedo, kdo stanuje tu ali tam, za vsemi temi velikimi okni. Vidijo pa zamazana okna in nečistočo pod njimi in si lahko mislijo vsemogoče o stanovalcih.

Tega sestavka ne bi niti napisal, če bi se vsi stanovalci naše stanovanjske skupnosti udeležili sestanka, ki ga je sklical hišni svet. Zal smo morali čakati skoraj eno uro, da je uspelo predsedniku hišnega sveta in hišniku »nagnati« toliko strank skupaj, da je bila ravno ena čez polovico. Zvonila sta kar od vrat do vrat. Še dobro, da je dvigalo v hiši, tisti dan sta bili obe tudi sposobni za vožnjo, večkrat pa tudi nista, pa ne samo zaradi krivde RADNIKA, temveč predvsem zaradi naše neodgovornosti.

Pogovarjali smo se o vsem mogočem, o vseh problemih, ki nas tarejo, ki tarejo hišni svet. Zato tudi ne morem razumeti ljudi, ki jih ne zanimajo problemi v njihovi lastni hiši. Marsikatera napaka izvajalca je bila odkrita, pa tudi neodgovornost nekaterih stanovalcev, ki jim je ugled naše stanovanjske skupnosti prav malo mar, ki ne spoštujejo sami svojega dela, saj so tudi oni posredno gradili stanovanja. Mislim, da je spoštovanje do tovarišev, ki stanujejo v isti stanovanjski skupnosti osnovna lastnost dobrih in zavestnih ljudi v našem mestu.

Ta članek sem napisal tudi zato, da bi lahko tudi tisti, ki niso bili na omenjenem sestanku, vedeli, kakšna misel se je kristalizirala ob koncu diskusije. Da namreč ne more biti mesta med nami za takšne neodgovorneže, ki nimajo osnovnih lastnosti socialistične morale, da bodo morali takšni ljudje zapustiti to prijetno okolje, ker ne moremo dovoliti, da bi redki posamezniki kvarili ugled celote.

Kljub temu, da je moj naslov nekoliko čuden, je resničen, kajti upravičeno bi ga zapisal tudi v množini. Nisem bil samo jaz tisti, ki je to povedal na sestanku, bilo jih je več.

H koncu, morda, še predlog in sicer, da bi bilo hvaležno za vse naše mesto, če bi podjetje, ki odvažata smeti, prevzelo skrb še za usluge kot čiščenje preprog, umivanje oken in slično. Tako bi namreč ohranili naše mesto še dolgo lepo in čisto, preproge se ne bi čistile z oken in na terasah. Umivanje oken pa ne bi bilo tako nevarno za izvežbano ekipo kot za stanovalce.

Franjo Kljun

TO IN ONO

Tri vprašanja

OTROŠKI VRTEC?

Lepo novo mesto, pa brez sobno urejenega vrtca; oziroma skoro brez vrtca, ali je to mogoče?

Na žalost, da. In koliko je mladih mamic, ki jim je največji problem, kam z otroci v dopoldanskem času, ko so zaposlene. Potem si pač pomagajo, kakor si morejo. Tu popazi na otroka sosedu, tam ga peljejo v zgodnjih jutranjih urah v varstvo h kakim družini, itd. Koliko takih problemov bi bilo lahko rešenih, če bi obstajal vrtec. In če pomislimo, kako lepo bi se otroci lahko privadili na ko-

OBVESTILO

Mestni odbor Zveze borcev Velenje obvešča svoje člane, da so uradne ure vsak četrtek od 16. do 18. ure v pisarni v prostorih Delavske univerze.

V res nujnih primerih se obračajte na predsednika tov. Pečnik Jožeta, Kersnikova ulica 4, ali pa na tajnika organizacije tov. Ograjenšek Ludvika, upravnika kmetijske poslovne zveze Velenje.

Avto-moto društvo je imelo svoj občni zbor

V prostorih restavracije »Jezero« so se zbrali člani AMD Velenje v soboto 3. II. 1962, da bi pregledali uspeh dela v lanskem letu in si zadali plan dela za leto 1962.

Občnega zbora se je udeležil tudi podpredsednik Avto-moto zveze Slovenije tovariš Zupan ter predstavniki Združenja šoferiev in avtomehaničev Velenje, AMD Soštanj, Turističnega društva Velenje in predsednik Krajevnega odbora SZDLJ mesta Velenja.

Iz poročil in razprave je bilo razvidno, da je društvo v preteklem letu kljub raznim naporom imelo uspehe, seveda največ dela mu je dalo republiško prvenstvo cestno hitrostnih dirk, zraven tega so se vršili tečaji za voznike amaterje in redno izdajanje potrdil mopedistom, ki so bili izprašani pred društveno komisijo.

Slaba stran društva v preteklem letu pa je bila ta, da ni dovoljno posvečalo pozornosti svojemu omasovljevanju, posebno s člani, ki imajo motorno vozilo, čemur je pa bil vzrok ta, ker društvo trenutno še ni imelo možnosti nuditi članstvu raznih uslug, s čimer se članstvo boljše pritegne.

Na podlagi izkušenj iz lanskega leta so si člani društva na občnem zboru napravili plan dela za tekoče leto. Iz tega plana je najpomembneje omeniti, da si društvo namerava izgraditi v tekočem letu svoje prostore, kjer si bo uredilo delavnico, v kateri bo urejena servisna služba za člane. Tu je pomembno poudariti to, da bodo imeli člani, ki so redno poravnali članarino, posebne privilegije. Dalje nameravajo organizirati za Dan mladosti tekmovanje naših najmlajših in sicer s skiroji, kotalkami in otroškimi kolesi. V osnovnih šolah namerava organizirati izpite za prometno značko AMSJ. Glede avto šole pa nameravajo pospešiti tečaje, učilnico pa opremiti s sodobnimi učnimi pripomočki, seveda v mejah svojih finančnih možnosti. Nameravajo tudi poživeti Avto-moto krožek v IRS, v kolikor bodo za to pokazali zanimanje sami učenci.

Za uspešno izvršitev dela pa se priporoča še vsem ostalim ljubiteljem avto-moto dejavnosti, naj se vključijo v društvo, saj bodo imeli od tega tudi svoje koristi. Še to: svoje poslovne prostore ima društvo v skupnih prostorih v Domu ljudske tehnike v parku, kjer bo mesto strokovnega izpopolnjevanja.

Izgubil se je lovski pes »brak-jazbečar«, rjave barve s temnim repom. Oddajte ga proti nagradi na naslov:

Stepic Anton — Ulica Talcev 4 Soštanj.

24. februarja ob 20. uri bo v Kulturnem domu v Velenju premiera drame »Nepokopani mrtveci« v režiji Jerihe Avgusta. Prireditelj je »Svoboda« Velenje. Vljudno vabljeni!

25. februarja ob 20. uri bo ponovitev drame »Nepokopani mrtveci« — Vabljeni!

28. februarja ob 11. uri za I. osnovno šolo, ob 18. uri za II. osnovno šolo Mihe Pintarja-Toleđa, se bo otrokom predstavilo Slovensko ljudsko gledališče Celje z mladinsko igro »Kekec«. Pridite!

3. marca prireja Svoboda — Velenje »Večer polk in valčkov« s pevskega točkami. Sodeluje godba na pihala pod vodstvom Ivana Marina.

Vljudno vabljeni!

OBJAVA

Za počitniški dom Rudnika lignita Velenje v Fiesli bomo potrebovali v času sezone, to je od 27. maja do 16. septembra 1962 osebe za kuhinjo in strežbo.

Razpisujemo sledeča delovna mesta:

1. kuharico s kvalifikacijo ali daljšo prakso
2. kuhinjsko pomočnico s polkvalifikacijo ali prakso
3. 2 servirk s kvalifikacijo ali prakso

Pismene ali ustmene ponudbe sprejema kadrovsko-soocialni sektor RLV — do 1. aprila 1962.

PRIPRAVE ZA PUSTOVANJE V VELENJU

Kolektiv Gost. podjetja »Paka« in DPD »Svoboda« Velenje organizirata na željo nas vseh v prostorih hotela »PAKA«

VESELE PREDPUSTNE VEČERE — POD GESLOM »NE VARČUJ S SMEHOM«

v dnevih:

v soboto 17. februarja	v soboto 3. marca
v nedeljo 18. februarja	v nedeljo 4. marca
v soboto 24. februarja	v torek 6. marca
v nedeljo 25. februarja	

Vsakekraj s pričetkom ob 20. uri.

- Dekoracija po vašem okusu.
- Program za vas.
- Možnost najetja raznih kostimov, kakor tudi ureditve pustne pričeke v posebni sobi hotela.
- Najlepša maska bo nagrajena.
- Vstop samo s pustnim obrazom.
- Na sam pustni torek ob 16. uri »VELIKI PUSTNI KARNEVAL« po ulicah Velenja, katerega organizira »Svoboda« Velenje — Turistično društvo Velenje s pomočjo vseh društev, podjetij in občanov Velenja.

Zbirno mesto za izvedbo KARNEVALA v restavraciji »JEZERO«.

Vse ostale informacije dobite v turistični pisarni recepcije hotela »PAKA«.

VESELI PREDPUSTNI POZDRAVI!

V nedeljo 18. februarja bo ob 9. uri v dvorani delavskega sveta na direkciji RLV

OBČNI ZBOR Partizan-Rudar Velenje

Vabimo vas k čim večji udeležbi!

Uglejte si

KINO

Od 17. do 19. februarja:

»VRELI ASFALT«, francoski film

Od 20. do 23. februarja:

»ZADNJA VRNITEV«, češki film

Od 24. do 26. februarja:

»OSVAJALEC«, ameriški film

Od 28. februarja do 2. marca:

»ŠTIRINAJSTI DAN«, domači film

Od 3. do 5. marca:

»VIKINGI«, ameriški film

Vesti

V avtobusu, ki je vozil zadnje izmen iz počitniškega doma v Fiesli, se je našel fotoaparat. — Lastnik ga lahko dobi v kadr. soc. odd. RLV, soba št. 2.

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik Jože Tekavec — Tehn. urednik Pavla Žargaj — Ostali člani: Franc Pristovšek, Alojz ing. Diaci, Marjan Sušteršič, Ivan Drev in Vinko Smajs — Izhaja dvakrat mesečno — Tisk Časopisnega podjetja »Celjski tisk«, Celje — cena 20 din.

V MESECU JANUARIJU SO BILI SPREJETI V SLUŽBO PRI RLV NASLEDNJI:

V jamo:

Kunej Alojz, nakladalec premoga; Stropnik Franc, kvalificiran električar; ing. Novak Franc, elektro inženir; Mošnik Avgust, polkvalificiran kopač.

V obračunsko jamsko pisarno: Knez Vida, uslužbenka.

Obrat »EFE«:

Reherman Ivana, nekvalificirana delavka; Ogrinc Janez, nekvalificiran delavec.

Zunanji obrat:

Zadravec Josip, nekvalificiran delavec.

V MESECU JANUARJU SO OD-SLI IZ PODJETJA:

Pevec Franc, sporazumno; Videmšek Jože, samovoljno; Gajšek Anton, na lastno željo; ing. Janežič Slavko, na lastno željo; Kodrun Marija, sporazumno; Plavčak Jože, poizkušnja; Stropnik Jože, sporazumno; Zabukovnik Marija, na lastno željo.

V JLA so odšli:

Sinjerec Stjepan, nekvalificiran delavec; Vranjek Ivan, nekvalificiran delavec; Krajner Marko, nekvalificiran delavec.

V pokoj so odšli:

Pustinek Gabriel, kvalificiran tesar; Ručman Adolf, kvalificiran kopač, Mravljak Jože, kopač. Umrli je:

Opresnik Stane, rudarski tehnik.